

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211562
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813211562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: SECAPITAL S.á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovojevodstvo, zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: B. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. nad E., Ul. Y. XXX/XX, o zaplatenie 4.914,46 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C/32/2013-44 zo dňa 10.1.2014 jednomyselne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v zamietavej časti a vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 755,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 13.6.2013 do zaplatenia, na trovách na súdnom poplatku 200,26 eur a na trovách právneho zastúpenia 291,73 eur a to všetko v mesačných splátkach po 50,- eur splatných 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

Náhradu trov prvostupňového konania je potrebné zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.417,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 13.6.2013 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 117,80 eur a trovy právneho zastúpenia 171,61 eur, všetko v mesačných splátkach po 50,- eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Čo do zvyšku súd žalobu zamietol.

V dôvodoch tohto rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 4.914,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 13.6.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaný uzatvorili dňa 9.9.2009 zmluvu o pôžičke č. 5003503, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma vo výške 6.712,984 eur, ktorú mal splácať v pravidelných 53 mesačných splátkach v sume 126,66 eur, no do dňa podania žaloby uhradil len 431,66 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 17.2.2010 vypovedal zmluvu a zároveň vyzval žalovaného na úhradu celej dlžnej sumy. Opätovne listom zo dňa 12.6.2013 vyzval žalovaného na úhradu celej dlžnej sumy, no žalovaný ju neuhradil. Uviedol, že zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa

7.3.2013 podľa § 524 a nasl. OZ medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, vrátane príslušenstva. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 4.914,46 eur a zároveň si žalobca uplatnil zákonné úroky z omeškania. Žalovaný požiadal o povolenie splátok.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaný dňa 20.9.2009 zmluvu o pôžičke s tým, že touto mali byť vyplatené iné dve pôžičky, ktoré si predtým spolu s manželkou za trvania manželstva zobrali. Časť tejto pôžičky bola splácaná, no potom medzi ním a manželkou došlo k rozvodu manželstva, preto došlo k tomu, že sa pôžička nesplácala. Ďalej uviedol, že v súčasnosti je zamestnaný na dohodu v spoločnosti STRAPEX s.r.o., Hanušovce nad Topľou s tým, že práca pozostáva z turnusov a v prípade, že ho súd zaviazne zaplatiť žalovanú pohľadávku, je ju schopný splácať v sume cca po 50,- eur mesačne. Pokiaľ ide o príjem uviedol, že záleží od toho koľko pracuje, takže zarába cca od 500,- až 700,- eur, z toho platí výživné na jedno dieťa 80,- eur mesačne a tiež má výdavky spojené s bývaním vo výške 150,- eur.

Žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 4.294,90 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas uhrádzať, a to vo výške 126,66 eur. Celkový počet splátok bol 53, pričom v čl. 6 bod 6.2 podmienok k zmluve o pôžičke je uvedené, že pokiaľ nie je uvedené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Ak by žalovaný úver splácal riadne a včas uhradil by z titulu poskytnutého úveru celkovú sumu 6.712,98 eur, v ktorej sú zahrnuté celkové náklady spotrebiteľa uvedené v bode 1. žalobného návrhu. Žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 431,66 eur, pričom k uvedenému dňu mal uhradiť sumu 4.603,72 eur ako aj zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinností dohodli podľa Všeobecných obchodných podmienok čl. 12, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Túto žalobca požadoval v sume 707,73 - 12,60 eur = 695,13 eur, pričom žalobca žiadal zmluvnú pokutu len ku dňu 28.2.2013 a nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. Súčasťou pohľadávky podľa čl. 12 bod, 12.5 VOP sú aj náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky v sume 47,27 eur. Na základe uvedeného celkom dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje istina, k tomu zmluvná pokuta mínus prijaté úhrady = 4.603,72 eur + 695,13 eur + 47,27 eur - 431,66 eur = 4.914,46 eur s tým, že žalobca žiadal menej, než na čo má nárok, nakoľko súčet predpísaných splátok krát výšky splátok predstavoval vyššiu sumu než je žalobcom uplatnený.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 20.9.2009 zmluvu o pôžičke č. 5003503, pričom výška schválenej pôžičky predstavovala sumu 4.294,90 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 53 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 6.712,98 eur, výška mesačnej splátky 126,66 eur a RPMN a ročná úroková sadzba 24%. V čl. II. bolo uvedené, že klient žiada poskytnutú pôžičku na úhradu nasledovných tam pohľadávok s uvedením ev. čísla, divízie (veriteľa), dátumu uzatvorenia zmluvy a výšky pohľadávky. Žalovaný vyhlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasil s nimi a nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

V napadnutom rozsudku potom súd prvého stupňa citoval bod 2.1 Podmienok k zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, čl. 2 bod 2.3, čl. 6 bod 6.1, 6.2, 6.3, čl. 12 bod 12.2, 12.3 a 12.4, čl. 15 bod 15.7 Všeobecných obchodných podmienok. Listom zo dňa 19.2.2010 označeným ako vypovedanie zmluvy právny predchodca žalobcu predmetnú zmluvu vypovedal ku dňu 17.2.2010. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach celkovo neuhradil sumu 4.603,72 eur a na položke zmluvná pokuta sumu 707,73 eur a položke poplatky pod MP3 sumu 47,27 eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky uvedené v zozname, medzi nimi aj pohľadávku proti žalovanému.

Ďalej súd v tejto súvislosti citoval ustanovenie § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej ustanovenie § 2 písm. a), ustanovenie § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ďalej ustanovenie § 52 ods. 1, 3 OZ, ustanovenie § 53 ods. 1, 3 a 5 OZ, ustanovenie § 54 ods. 1, 2 OZ, ďalej ustanovenie § 524 ods. 1, 2

OZ a ustanovenie § 657 OZ. V súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania citoval ustanovenie § 517 ods. 1, 2 OZ. Konštatoval, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorou spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanému pôžičku, ktorá bola použitá na úhradu v zmluve uvedených pohľadávok spoločnosti voči klientovi a žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 53 mesačných splátkach v stanovenej výške podľa splátkového kalendára. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanému poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 24% a rovnakej RPMN. Prepočtom však súd zistil, že pôžička bola žalovanému poskytnutá pri skutočnej výške úrokovej sadzby 11,58% ročne a pri RPMN 24%. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v septembri 2009 bol úrok 12,69% p.a. a na základe toho mal za to, že výška úrokov dohodnutých v predmetnej zmluve pri poskytnutí pôžičky je primeraná.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.417,06 eur predstavujúcej rozdiel medzi sumou na istine 4.603,72 eur a súčtom súm predstavujúcich nárok na zmluvnú pokutu 707,73 eur, nákladov spojených s vymáhaním v sume 47,27 eur a sumou 431,66 eur, ktorá bola žalovaným uhradená.

Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, súd ho zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 8,5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od 13.6.2013, teda dňom nasledujúcim po vyhotovení výzvy na úhradu, ktorou bol žalovaný vyzvaný na splatenie dlhu.

Pokiaľ išlo o nárok na zmluvnú pokutu v sume 695,13 eur, podľa bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, súd ho považoval za neopodstatnený a v uvedenej časti žalobu zamietol. Išlo o neprimeranú sankciu, pretože takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko tento okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 10%, mal platiť aj úrok z omeškania dohodnutý v bode 12.3, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade išlo o kumulovanie sankcií voči spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 10% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd videl aj v tom, že sadzba 10% z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní je v prepočte na rok až vo výške 120%. Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 120% ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia.

Poslednou zložkou uplatňovanej sumy bol nárok na zaplatenie sumy 47,27 eur predstavujúcej náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky s odkazom na ustanovenie bodu 12.4 čl. 12 Všeobecných obchodných podmienok. V zmysle § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením a tu súd poukázal na to, že žalobca nepreukázal, o aké náklady išlo, ako mali vzniknúť, prípadne komu mali byť žalobcom uhradené, teda čo predmetná suma predstavuje.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 3.417,06 eur, čo predstavuje úspech žalobcu 70% a po odpočítaní úspechu žalovaného 30%, v ktorej časti súd žalobu zamietol, mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 40%. Odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 170,97 eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, no právny zástupca ju určil v sume 170,95 eur a keďže v prípade

rozhodovania o trovách konania ide o návrhové konanie, súd vychádzal zo sumy za jeden úkon 170,95 eur

Súd priznal žalobcovi odmenu za dva úkony, a to prípravu a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl. v sume 341,90 eur a režijný paušál za dva úkony podľa § 16 ods. 3 vyhlášky v sume 15,62 eur, k tomu DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 357,52 eur v sume 71,50 eur, teda spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 429,02 eur.

Žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania v pomere 40%, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie iných trov v sume 117,80 eur predstavujúcu pomernú časť zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 294,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 171,61 eur predstavujúcich pomernú časť, 40% z uplatnených trov právneho zastúpenia.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného súd povolil podľa § 160 ods. 3 O.s.p., aby peňažné plnenie žalovaný vykonal v splátkach.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí žaloby, avšak len pokiaľ bola žaloba zamietnutá vo výške 755,- eur s príslušenstvom. Vychádzal z toho, že súd prvého stupňa nesprávnym výpočtom dospel v časti nároku, ktorú mu priznal. Žalobca v tomto smere poukázal na písomné podanie zo dňa 18.12.2013, kde špecifikoval uplatnený nárok, v ktorom uviedol, že dlh žalovaného ku dňu podania návrhu istina + zmluvná pokuta + náklady spojené s vymáhaním pohľadávky - prijaté úhrady = 4.603,72 eur, + 695,13 eur (zmluvná pokuta) + 47,27 eur (náklady spojené s vymáhaním) - 431,66 eur, ktorú sumu žalovaný zaplatil do podania návrhu sa rovná sume 4.914,46 eur. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súd nepriznal žalobcovi uplatnenú zmluvnú pokutu a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, mal výpočtom dospieť k sume 4.914,46 eur - 695,13 - 47,27 eur, t.j. k sume 4.172,06 eur. V zmysle uvedeného mal teda súd pri výpočte postupovať tak, že od uplatnenej sumy odpočíta položky, ktoré žalobcovi nepriznal, pričom však súd postupoval tak, že nepriznané položky nesprávne odpočítal od výšky istiny. Žalobca tak navrhoval zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolací súd v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, a to v tom zmysle, že ak žalobca uplatnil sumu 4.914,46 eur, potom z tejto sumy ak súd nepriznal zmluvnú pokutu vo výške 695,13 eur a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 47,27 eur, potom mu mala byť priznaná suma 4.172,06 eur, t.j. žaloba nemala byť zamietnutá pokiaľ išlo o sumu 755,- eur s príslušenstvom. Táto suma spolu s priznanou sumou 3.417,06 eur potom tvorí sumu 4.172,06 eur, ktorá správne po nepriznaní nároku na zmluvnú pokutu a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky mala byť priznaná. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietajúceho výroku tak, ako je to uvedené v tomto rozsudku.

Odvolací súd takto zmenil aj výrok o trovách konania, keď pomer úspechu žalobcu je 84% a žalovaného 16%, takže žalobcovi patria pomerné trovy vo výške 68%, z trov právneho zastúpenia potom mu patrí náhrada vo výške 291,73 eur a z trov na súdnom poplatku 200,26 eur.

Pokiaľ ide o odvolacie trovy, tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 89,50 eur. O týchto odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.